

K·MEO

COMUNITATS ATEMORIDES

El Papa decideix que les dones votin en el proper sínode

Sóc dona, vaja, monja. Juraria que mai no he pres una decisió per mi mateixa. De petita feia el que deia l'àvia i la mama i el papa quan arribava borratxo a casa. També feia molt cas al mossèn que m'acariciava les cuixes perquè no tingués fred. Un dia vaig veure un noi que em va agradar i l'endemà em van tancar al convent. Ja no he sortit més. He fet de minyoneta, novícia i ara sóc "madre" (en sentit figurat). Faig la vida que em diuen segueixo les regles, horaris, alimentació i quan em deixen parlar, que no es gaire, he de dir que sí a tot, especialment quan ve el bisbe i em toca les tetes perquè no tingui fred mentre em confesso.

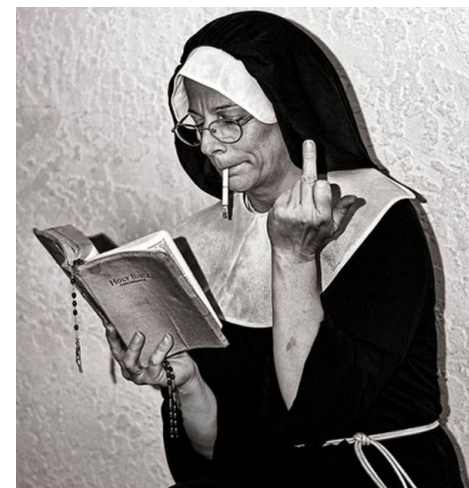
Una vida tranquil·la, he portat però ara estic preocupada. El Papa diu que les dones poden votar al sínode. Votar ja hem votat als que la "Madre Superiora" ens diu, però votar al sínode. Què és això? I

que haurem de votar. I si m'equivoco?

Alguna cosa em diu (serà Crist?) que la decisió del Papa és bona. Que les dones (que Déu em perdoni) també hauríem de poder fer coses per iniciativa pròpia. Fins i tot pensar. Jo crec que puc pensar. Si més no a les nits me'n faig un fart... i no amb el bisbe precisament.

Però així, de sobte, que et donin una responsabilitat, angioxa. El convent va esverat tota la jornada, les "madres" ens mirem trasbalsades. Haurà de votar la nostra comunitat, nosaltres que fa trenta anys que estem tancades i no ens donen més informació que les victòries de la selecció espanyola?

Potser ens haurien d'educar de mica en mica, donar-nos més confiança i no fer-nos creure que som inútils.

Tinc por. Repeteixo i que consti que la idea m'agrada, però fa basarda. Resaré aquesta nit amb més devoció que mai perquè la inefabilitat papal sigui certa, però no penso dedicar ni una Ave Maria perquè el Papa es mori aviat, com ens ha recomanat la "Madre Superiora". Serà el meu primer pecat... d'obra.

GARSA PROSTÀTICA

BULLA D'IBI

Les confessions religioses no pagaran IBI

Som tan políticament correctes que en temps de misèria el govern decideix no cobrar l'IBI a les confessions religioses. Per què? Per no fer un greuge comparatiu amb l'església catòlica que no paga des que l'espasa i la creu, tot d'una peça es van ajuntar en honor i glòria de Déu.

Si ho mirem així, l'abolició de l'IBI a les altre religions és correcta. Déu és Déu en totes les religions. A vegades més estricte, a vegades més progre, sovint tossut com una mula, però no deixa de ser Déu. D'acord.

Però repassant les escriptures, hom troba que Déu ens va fer a la seva semblança, és a dir, a la nostra manera petiteta i tonta, som com Déu i alguns com l'ex ministre de l'interior espanyol, més que Déu. Aleshores, ja que tots ens assemblem tant, perquè no ens perdonen l'IBI a nosaltres? No deixa de ser una hipòtesi que donaria força joc, però la veritat és que no estem per jocs. Servidor ha vist avui faves a

quaranta euros quilo. Poca conya.

En conseqüència i amb l'esperit molt poc juganer, podríem donar una altra solució, a saber: per què collons les confessions religioses no paguen?

Els pobres duen mil·lennis aportant almoines a les esglésies. Dues patates per batejar al fill, un conill per donar els sants olis a l'avi, l'herència d'un pis a les mongetes per guanyar-nos el paradís i al final, entres a qualsevol recinte sagrat i t'has de posar ulleres de sol de tant com brilla la saleta.

Queden pocs capellans i monges i personal adherit. Tots junts podrien viure en una petita urbanització sense

emprenyar gaire i podrien vendre's tota la parafarnalia que els hi queda. No ho fan? Ok, però com a mínim que paguin. Perquè no són ells els que tenen pobresa energètica, són els fidels que deixen l'almoina als representants del seu déu.

No som tots germans, doncs apa, que paguin com a bons germans i el govern que dediqui la seva correcció política als pobres, no als qui la prediquen.